

מ"ת 54475/09/16 - דוד תייר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 54475-09-16 מדינת ישראל נ' תייר(עציר)
תיק חיצוני: 4062/16

בפני המבקש נגד המשיבה	כבוד השופט ארז פורת דוד תייר (עציר) מדינת ישראל
--------------------------------	---

החלטה

1. בפני בקשה לעיון מחודש בשאלת מעצרו של המבקש, הנתון במעצר עד תום ההליכים, תוך שנשמרה לו הזכות לעתור לעיון מחודש, מבלי צורך להצביע על שינוי נסיבות.
2. כנגד המבקש הוגש כתב אישום בו יוחסה לו עבירה שעניינה הריגה. עיקר ראיות התביעה כבר נשמע, בפני המותב הדן בתיק העיקרי.
3. המבקש סבור כי מהראיות שנשמעו עד כה עולה, אף למעלה מספק סביר, כי פציעת המנוח נעשתה במסגרת פעולה של הגנה עצמית, כשמבקש מתגונן מפני תקיפה של אחרים שרדפו אחריו כמתואר בכתב האישום ולגרסתו, היכו אותו מכות קשות.
- נוכח האמור, עתר לשחרורו ממעצר או לחילופין לשליחתו לתסקיר מעצר כדי לבחון חלופה הולמת נוכח נסיבות המעשים; במסגרת מרדף וכאקט של התגוננות.
4. ב"כ המשיבה עתרה לדחיית הבקשה. להשקפתה, התשתית הראייתית שבתיק אינה תומכת בקיום סייג ההגנה העצמית בנסיבות העניין וכי אין כל ראיה כי השימוש בסכין על ידי המבקש היה אמצעי הגנתי ולכל הפחות, השימוש בסכין לא נכנס לגדרי סייג הגנה עצמית שבדין.

דין והכרעה:

5. כידוע, לצורך תכולת הסייג שבסעיף 34' לחוק העונשין, שעניינו הגנה עצמית, על המשיב לעורר לכל הפחות ספק סביר כי תגובתו ובעניין הנדון, הנפת הסכין לעבר המנוח, נעשתה בהעדר חלופות אחרות לצורך הדיפת תקיפתו וכי לא ניתן היה לנקוט בכוח מועט יותר לצורך הדיפתה.

6. בחינת מסד הראיות שנפרס בפני בית המשפט המברר, מעלה כי לגרסת עדי התביעה שנכחו בסמוך, עובר לשימוש בסכין הייתה במקום קטטה בין ארבעה מעורבים: המנוח, מרואן אלגאזי, המבקש, ואדם נוסף "גבוה... ורזה", שעל פי הנטען סייע למבקש בקטטה (אמרתו של נאדים שומליי (נ/4 עמ' 2 שורה 33 ואילך ועדותו בבית המשפט, עמ' 14 לפרוט' שורה 3).

אף עד תביעה נוסף, מרואן אלגאזי, מסר בגרסתו המשטרית השלישית, כי במקום בו נדקר המנוח המתינו חברים נוספים של המבקש שאף התערבו בתגרה וסייעו למבקש, בכך ש"התחילו לזרוק עלינו דברים" (אמרתו מיום 05/09/16 עמ' 1 שורות 8-9). אף בחקירתו בבית המשפט מסר מרואן כי במקום בו נדקר המנוח "היו עוד אנשים שקשורים אליו... ביניהם בן אדם גבוה".

7. המבקש מאידך, מכחיש בגרסאותיו בחקירה נוכחות אנשים נוספים בזירת הדקירה שסייעו לו (אמרתו ת/1 עמ' 6, שורות 15-16).

עוד טוען המבקש כי הוכה על ידי כמה אנשים כשהוא "על הרצפה" וזאת עובר לשימוש שעשה בסכין. עובדה זו אינה מתאשרת בגרסת עדי התביעה האחרים.

8. בנסיבות האמורות, לממצאי העובדה שתקבע הערכאה הדיונית המבררת, חשיבות רבה באשר לאפשרות חלולתו של סייג ההגנה העצמית בנסיבות העניין. אין לומר כי כבר עתה הונחה תשתית ראייתית המבססת את תחולת הסייג או אף מקימה ספק סביר באשר לתחולתו. אפשר כי על בסיס ממצאי העובדה שייקבעו, תועדף דווקא גרסת עדי התביעה ומכאן קצרה הדרך לדחיית הטענה לעניין הגנה עצמית.

אציין עוד כי משכו הכולל של האירוע, כעולה מסרטוני מצלמות האבטחה, שניות ספורות עד שלב הדקירה, מקשה על אימוץ גרסת המבקש כי הותקף על ידי כמה אנשים כשהוא שרוע על הרצפה, מתגונן וצועק, עניין שמטבעו, אמור לארוך זמן שאינו כה קצר, הרבה מעבר להתמשכות האירוע כמתועד בסרטונים. אף בריחתו של המבקש, פרק זמן משמעותי, העלמת בגדיו מיום האירוע בטענה תמוהה שהשליכם בחוף הים, והעובדה כי לא פנה לקבל טיפול רפואי, מקשים לאמץ את גרסתו בדבר אופן הכאתו כאמור.

אף מציאת הסכין לפתע על ידו, בזירה חשוכה, נראית כצירוף נסיבות ניסי שספק אם ניתן להאמן.

9. נוכח האמור, איני סבור כי לעת הזו ניתן לומר שהונחה תשתית ראייתית מספקת לתחולת סייג ההגנה העצמית והעניין, כאמור, תלוי במידה רבה בממצאי מהימנות ועובדה שתקבע הערכאה השומעת את הראיות.

על כן הבקשה לשחרור ממעצר, מטעם זה, נדחית .

10. לצד האמור, ראיתי להעתר לבקשתו החלופית של המבקש ולהורות על הכנת תסקיר מעצר בעניינו. כמצוות המחוקק, שומה על בית המשפט לנסות ולאתר חלופת מעצר אף בעבירות המקימות עילת מעצר מובהקת, כבמקרה הנדון.

סברתי כי בשים לב לגילו של המבקש, שהוא בגיר- צעיר ועברו הפלילי הנקי, והעובדה כי השימוש בסכין נעשה, כך אין חולק, בעקבות רדיפתו על ידי אחרים ולא כתקיפה ראשונית, בכל אלה יש בכדי להצדיק בחינת חלופת מעצר הולמת.

שירות המבחן מתבקש אף לשקול אפשרות של מעצר באיזוק אלקטרוני.

תסקיר המעצר יוכן עד יום 06/04/17.

הדיון בבקשה נדחה ליום 09/04/17 שעה 08:30.

העתק ההחלטה יועבר לשירות המבחן.

ניתנה היום, י"ח אדר תשע"ז, 16 מרץ 2017, בהעדר הצדדים.